

Most valaki a felsőbb padokból papírnyilat dobott ifj. Tóth László felé, aki nyugodtan állt a helyén, hogy felolvashassa beszédét. Újból kitört a hangzavar, közbekiáltások röpködtek a szónok felé. A rektor újból figyelmeztette a zavargókat, hogyha tovább is kiáltoznak, berekeszti a gyűlést. Most már ismét szóhoz jutott Tóth László. Beszédét rövidre fogta, és a következő szavakkal fejezte be: „Fel fog ragyogni a mi Szent Istváni keresztünk és nem a nyilaskereszt!”

A nyilasok újból heves attackot intéztek a szónok ellen, majd a csend helyreálltával Balogh Ferenc gyógyszerészhallgató követelte, hogy a gyógyszerészeknél is vezessék be a numerus clausust, követelte a pesti és a szegedi gyógyszerészhallgatók számának arányosítását. Balogh javaslatát ezután épp úgy, mint a szegedi pontokat elfogadta a közgyűlés, majd a Hiszekegyet énekelték el. A nyilasok a magyar imádság alatt német módra előre lendítették a kezüket.

A szegedi pontokat küldöttség viszi a kormányhoz. A gyűlés résztvevői ezután csendben széteszlottak, két óraker bevonták a rendőri készséget, beavatkozásra sehol sem volt szükség.

Délmagyarország XIII. (1937) április 24. 4. oldal

436. A Turul sajtótáborozásán a közönség hitet tett a keresztény sajtó mellett

Az egyetem bölcsészeti karának nagy előadótermében vasárnap délelőtt rendezte a Turul nagy sajtó kulturtáborát, amelyen szeged város keresztény társadalma teljes számban megjelent. Balla Sándor megnyitó szavai után Várkonyi Hildebrand dr. a bölcsészeti kar dékánja üdvözölte a kulturtábor résztvevőit.

Az üdvözlő szavak elhangzása után Iván Mihály beszélt a keresztény sajtó nagy fontosságáról, és a keresztény alapokon álló nyomdászszakszervezetek megvalósítását sürgette. Ezután a közönség heves éljenzése közepette Rajniss Ferenc dr. országgyűlési képviselő emelkedett szólásra. „Nemzeti kultúra annyit jelent – mondotta –, hogy egy népi törzs összeforr, és önmagát adja kulturális megnyilvánulásaiban. A háború előtti liberalizmus azt mondotta, hogy a kultúra nemzetközi. Mi csak akkor tudunk megmaradni, ha öntudatos, faji alapokon álló nemzet maradunk. A kultúrában a sajtó hatalmas szerepet tölt be, s a magyar kultúra szempontjából nem közömbös, hogy kik vezetik a magyar sajtó tollát. Ma nagyon sokan tiltakoznak a diktatúra ellen, de mi tudjuk, hogy ezek a tiltakozók saját faji diktatúrát gyakoroltak a magyarság szellemi élete fölött a háború előtti évtizedekben. Részemről – mondotta emelt hangon Rajniss Ferenc –, és ezért vállalom a felelősséget, a baloldali sajtóban Magyarország halálos ellenségét látom. A háború előtti években következett be Magyarország kifosztása. A magyar parasztság óriási tömegekben vándorolt Amerikába, de ugyanekkor megnyíltak a vereckei sorompók a kaftános bevándorlók előtt. A XIX. század második felében nem építettek, csak vakoltak. Magyarországot – folytatta Rajniss – míg nem jötünk mi jobboldaliak, rőffel akarták mérni. Ha Magyarországon megszűnnének a

jobboldali, nemzeti mozgalmak, akkor az ország ismét a baloldal martaléka lenne. Ezután sürgette az újságírói kamara felállítását és javasolta, hogy amennyiben ezt megvalósítják a kamara tagjainak rendőrségi priuszát alaposan vizsgálják ki.”

Rainiss Ferenc országgyűlési képviselő egy órás beszédét nagy tapsal fogadta a közönség. Ez után Fialu Ferenc emelkedett szólásra és ismertette a magyar sajtó történetét: „A párizsi szabadkőműves páholyok nyilvánosságra jutott adataiból kiderült, hogy Magyarországot nem 1918-ban, hanem már jóval a háború előtti években ítélte halálra a nemzetközi szabadkőművesség, mert Magyarország a liberális elnyomás ellenére is igazi végvára volt a kereszténységnek. Ezután cikkeket olvasott fel a magyarországi liberális sajtó háború előtti számaiból és bebizonyította, hogy a pápai enciklikákat ma annyira hirdető lapok egyenesen „buta katolikusnak” nevezte azokat a papokat és világiakat, akik Prohászka Ottokár zászlaja alatt emelkedtek.

A nagy tetszéssel fogadott beszéd végén Várkonyi Hildebrand bölcsészeti dékán köszönte meg az előadásokat és a megjelent közönség a keresztény sajtó lelkes éljenzése közben oszlott szét.

Szegedi Új Nemzedék XIX. (1937) április 27. 2. oldal

437. Emericana az állástalan diplomásokért

Az Emericana állástalan diplomásai szerdán este tartották meg érdeklődéssel várt szokásos havi összejövetelüket.⁷² A megjelent diplomások előtt Imre Iván dr. ismertette az elmúlt hónap eseményeit, külön hangsúlyozva Darányi Kálmán miniszterelnök jóindulatú figyelmét és megértését, amellyel az Emericana kezdeményezésére a Szegedi Egyetemi és Főiskolai Bajtársi Egyesületek által átnyújtott emlékiratot fogadta. A megkezdett munka sikerén felbuzdulva Talpay Emil dr. előterjesztésére a szerda esti gyűlés elhatározta, hogy feliratot terjeszt a kultuszminiszterhez, amelyben kérni fogja a kultuszminisztert az Emericana eddigi eredményes munkássága alapján a gyakorlati átképzés elősegítésére. A gyakorlati átképzés Szegeden ugyanis már a megvalósulás stádiumába jutott. Kérni fogják a feliratban, hogy a többi egyetemen is egy-egy lektor bízson meg a kultuszminiszter a gyakorlati képzés munkakörével. A feliratban utalnak a Szegedi Új Nemzedék által szervezett sajtóankétára. Végül kérik Hóman Bálint dr.-t, hogy a megalakítandó miniszteri bizottságnál legyen tekintettel a szegedi viszonyokra, és fogadja irányadóul azokat az eredményeket, amelyeket az Emericana itt elért. A megjelentek végül elhatározták, hogy ezentúl minden hónapban tartanak megbeszéléseket, amelyeknek tárgyát mindenkor a diplomások elhelyezkedése fogja képezni.

Szegedi Új Nemzedék XIX. (1937) április 30. 5. oldal

⁷² A Foederatio Americana országos központja már 1932 márciusában is felemelte szavát tízezer diplomás ifjú mielőbbi elhelyezése érdekében. *Szegedi Új Nemzedék* (1932) március 10. 2. oldal.